

Europa pentru a nu încălca regulile concurenței și cele privind monopolul. Aceasta în condițiile în care, pe 15 martie, ArcelorMittal a depus o ofertă de cumpărare a celei mai mari oțelării din Europa, Ilva din Italia, într-o tranzacție în valoare de 1,8 miliarde de euro. Autoritățile europene trebuie să stabilească dacă tranzacția nu încalcă prevederile comunitare până pe 23 mai, iar ArcelorMittal s-a arătat dispusă să vândă mai multe unități de producție.

„Am înaintat Comisiei Europene o propunere privind un pachet de măsuri de compensare despre care sperăm că va satisface orice preocupare concurențială legată de intenția noastră de a achiziționa combinatul Ilva. Înțelegem că acest pachet de măsuri va face obiectul testelor de piață. Sperăm într-o încheiere rapidă a acestei chestiuni” , au declarat reprezentanții Grupului ArcelorMittal în presa străină.

Pe lista cu unitățile scoase la vânzare s-ar putea afla și combinatul gălățean, potrivit unor surse din cadrul unității. Informația nu este confirmată de conducerea ArcelorMittal Galați „ArcelorMittal Galați nu comentează pe baza zvonurilor evocate de către dumneavoastră”, se arată într-o scurtă informare venită de la combinat.

Reprezentanții sindicatelor de pe platforma siderurgică gălățeană au solicitat o întâlnire cu directorii combinatului. „Suntem îngrijorați și urmărim cu atenție ce se întâmplă. Schimbarea patronului nu o putem decide noi, dar sunt elemente necunoscute, pe care nu le putem controla. La întâlnirea cu reprezentanții conducerii nu ni s-a spus nimic, nu putem comenta zvonuri. Dar am solicitat o întâlnire cu directorii, în condițiile în care zvonurile se vor confirma, se vorbește că pentru a cumpăra oțelăria din Italia, ArcelorMittal vrea să vândă combinatele de la Galați și Skopje, vom vedea, urmărim cu atenție”, a declarat pentru MEDIAFAX, președintele Sindicatului Solidaritatea Metalurgiștilor din România, Gheorghe Tiber.

Comisia Europeană a remarcat, într-un comunicat de presă transmis în luna noiembrie 2017, că Ilva din Taranto este „cea mai mare fabrică de oțel din UE și, la capacitate maximă, ar putea obține o producție echivalentă cu volumul de oțel obținut împreună de Bulgaria, Grecia, Ungaria, Croația, Slovenia, România și Luxemburg”. Comisia a mai menționat, în noiembrie, că a primit „numeroase plângeri” din partea părților interesate împotriva unui presupus ajutor de stat menit să mențină Ilva într-un echilibru artificial.

Combinatul siderurgic gălățean a fost privatizat de statul român în anul 2001. Inițial, unitatea siderurgică a fost cumpărată de Mittal Steel care ulterior a fuzionat cu o companie franco-belgiană și a devenit ArcelorMittal. Dacă la momentul cumpărării combinatul avea aproximativ 27.000 de angajați, în prezent unitatea mai are 5.400 de salariați.

ArcelorMittal este lider mondial în industria oțelului și activități miniere, cu prezență în 60 de țări și amprentă industrială în 19 țări.

□ □ □ □ **ArcelorMittal Galați**

□ □ □ □ **ArcelorMittal Galați** (fost *Sidex Galați*) este cel mai mare [combinat](#) siderurgic din [Ro](#) [mânia](#)

. A fost cumpărat de

LNM Holdings NV

în

[noiembrie](#)

[2001](#)

, de la statul român. Valoarea tranzacției a fost de 70 de milioane de

[dolari](#)

. Tranzacția a inclus angajamente investiționale de 351 milioane de dolari și un capital de lucru de 100 milioane de dolari. Începând cu 2004,

Sidex Galați

este parte a Mittal Steel, companie formată prin fuziunea companiilor

LNM Holdings NV

și

Ispat International N. V

. După fuziunea dintre Mittal Steel și Arcelor, în anul 2006, din care a rezultat [ArcelorMittal](#) ,
numele combinatului a fost schimbat în

ArcelorMittal Galați

.

Privatizare

La momentul [privatizării](#) , compania producea pierderi de 1 milion de dolari pe zi, datorită
căpușării ^[2] . Decăpușarea a adus combinatul la profit în doi ani după

[privatizare](#)

, fără ca proprietarul să facă investiții semnificative. Tranzacțiile bazate pe barter au fost
eliminate complet, imediat după privatizare. S-au creat relații de afaceri directe cu toți marii
consumatori de oțel din România, iar la nivel internațional, compania a beneficiat de rețeaua
grupului.

Sidex a fost un punct nevralgic al negocierilor României cu [Uniunea Europeană](#) la unul dintre
cele mai dificile capitole,

Concurența

. În principal era vorba de ajutoarele de stat acordate combinatului siderurgic Sidex Galați,
Uniunea Europeană cerând ca acestea să fie eliminate

.

Producția combinatului a crescut din momentul privatizării, de la 3,7 milioane de tone, în 2001,
la aproape cinci milioane de tone, în anul 2005 ^[3] . Circa două treimi din această producție erau
destinate piețelor externe, restul fiind contractat de firme din România, unde Mittal Steel Galați
deținea o cotă de piață de 90-95% ^[3] .

Producția realizată în 2007 a fost de 4,4 milioane de tone de oțel lichid.

În anul [2009](#) , ArcelorMittal Galați contribuia cu 3,8% la exporturile României.

Până în anul 2009, ArcelorMittal contribuia cu peste 50% din afacerile operatorului portuar [Covex](#), iar circa 58% din traficul pe [Canalul Dunăre-Marea Neagră](#) era realizat de combinatul ArcelorMittal din Galați.

Scurt istoric

Ideea construirii unui mare combinat siderurgic în partea de est a României, cu acces la [Dunăre](#) și/sau la [Marea Neagră](#), a fost prima dată pusă în discuție la Plenara [Partidului Muncitoresc Român](#) din 1958. Decizia a fost luată printr-un decret adoptat în 1960, la puțin timp după ce Congresul al VIII-lea al Partidului a aprobat o investiție masivă pentru acest proiect. La Congres au avut loc dezbateri aprinse în legătură cu locul unde să fie amplasat combinatul; unii îl doreau lângă [Constanța](#), la [Năvodari](#) sau la [Mangalia](#), dar [Gheorghe Gheorghiu-Dej](#) s-a opus acestor idei, el însuși având descendențe gălățene. Construcția combinatului a avut loc împotriva dorințelor [Uniunii Sovietice](#) al cărui lider, [Nikita Hrușciov](#), sprijinit de [Cehoslovacia](#) și [RDG](#), state mai puternic industrializate decât România, dorea ca partea sudică a [CAER-ului](#) să se axeze mai mult pe agricultură. Refuzul Uniunii Sovietice de a finanța acest proiect a determinat România să caute finanțare în Occident.

Directorul Institutului de Proiectare și Inginerie pentru Industria Metalurgică ([Ipromet](#)) a fost ales pentru a proiecta platforma. După un amplu studiu științific cu privire la curenții de aer, apa

freatică și stabilitatea solului, s-a stabilit ca amplasarea combinatului să se facă în orașul Galați. Compania

ICMRS

Galați a fost angajată să construiască combinatul; un număr de peste 12.000 de oameni au lucrat la construcția acestuia. Construcția combinatului a început în luna iulie 1960. Un an mai târziu, după ce infrastructura necesară constructorilor a fost instalată, a început săparea. Prima clădire construită a fost atelierul de preparări mecanice. Construcția primei unități semnificative de producție, Laminorul Nr. 1, a început în aprilie 1963.

Gheorghe Gheorghiu-Dej a decedat în martie 1965 iar succesorul său, [Nicolae Ceaușescu](#), a tăiat panglica inaugurală a combinatului în septembrie 1966. Producția a început în iulie 1968 când componentele necesare producerii de oțel au fost montate și a rezultat primul oțel produs la Oțelăria Nr. 1. Activitatea a crescut într-un ritm constant, în 1972 combinatul având 40.000 de angajați - peste 50.000 per total, incluzând și unitățile industriale din vecinătate. Un studiu din 2011 arăta că două treimi din populația Galațiului a lucrat sau obișnuia să lucreze în combinat sau în fabricile asociate acestuia. Conform înregistrărilor oficiale, maximul de producție a fost atins în 1988, cu 8,2 milioane tone oțel în valoare de 7,2 milioane \$ (banii vremii). La începutul anilor 1990 combinatul provoca poluări masive ale aerului, solului și apei din Galați.

Regimul comunist a fost înlăturat în 1989 iar în 1991 combinatul a devenit o societate pe acțiuni sub numele de Sidex Galați. Acesta a fost preluat în anul 2001 de la Statul Român de către compania [Mittal Steel](#) iar datoriile combinatului au fost șterse. Când Mittal Steel a achiziționat compania [Arcelor](#) în 2006 pentru a deveni [ArcelorMittal](#), combinatul și-a schimbat numele în ArcelorMittal Galați. Numărul de angajați a scăzut de la 27.600 în 2001 la 8.700 în 2011 iar producția scăzut la 3.5 milioane tone în 2011.

Galați este cel mai mare combinat siderurgic din România și este pilon principal al economiei orașului. De asemenea este singurul care nu utilizează furnale cu arc electric, bazându-se în schimb pe minereul de fier și cărbune pentru a produce un tip special de oțel, mai maleabil și potrivit pentru a produce tablă de oțel. Combinatul are două aglomeratoare, două furnale cu funcționare continuă, două oțelării din care una cu funcționare continuă, trei linii de turnare, o mașină de rulare la cald și una de rulare la rece, două mașini de rulare a tablei de oțel, o secție de placare cu zinc și o fabrică de var.

Număr de angajați:

Anul	2013	2009	2008	2001	1999
angajați		7.300		9.300	13.650

Rezultate financiare: (milioane euro)

Anul	2009	[10]	2008	[6] [10]	2004	[2] [3]	2003	[2]	2001	[2]
Cifra de afaceri			845				1.950		2.100 (\$)	
Venit net			-334				165		450	

*** -- wikipedia

** sursa --

<http://www.mediafax.ro/economic/arcelormittal-ar-putea-vinde-combinatul-siderurgic-din-galati-mutarea-gandita-de-liderul-mondial-in-industria-otelului-17073421>